

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DA'S GEESTIG!

(Spirit Level)

Een komedie in twee bedrijven

1880
door

Pam Valentine

Vertaling : Frank De Kaey

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2017
Nr.3353

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZEVEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet u plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DA'S GEESTIG!* op te voeren moet de naam van auteur *PAM VALENTINE* ; vert. *Frank De Kaey* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2017/0220/010

ISBN 978-90-385-14260

© 2017 Toneelfonds J. Janssens/Pam Valentine

www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(3à4 dames – 3à4 heren)

JACQUES CAMMAERT :
 SUZY CAMMAERT, zijn vrouw :
 MARC WEEMAES, makelaar :
 SIMON WILLERS :
 FLEUR WILLERS, zijn vrouw:
 MARCELLA BRAEM, Fleurs moeder :
 BEWAARENGEL (M/V) :

DECOR

De zitkamer van de Vlaamse Gaaihoeve in Pulderbos.
 Aantrekkelijke maar eenvoudig ingerichte kamer. Een boog (cour) leidt naar de voordeur, de keuken en de trappenhal. Midden fond een grote verandadeur met gordijnen. Achteraan een veranda, boomkruinen en lucht. Een klein tafeltje zowel links als rechts van het raam. Een grote vaas op het rechters tafeltje. Bureautje tegen de muur jardin. Op het bureau een sleutel, inktpot, typemachine. Twee schilderijen tegen de muur jardin. Kleine sofa aan cour. Kleine fauteuil aan jardin. Boekenkast tegen muur cour.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1 : zonnige dag in Juni
 Scène 2 : zes weken later

TWEEDE BEDRIJF

Scène 1 : zonnige dag in September
 Scène 2 : enkele dagen voor Kerstmis
 Scène 3 : de volgende morgen

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

(Jacques Cammaert ligt met gesloten ogen uitgestrekt op de sofa, zijn handen achter zijn hoofd. Hij heeft zin in een dutje en wil niet gestoord worden. Een aantrekkelijke man van middelbare leeftijd, netjes casual gekleed. Na een tijdje zucht hij diep en kruist zijn armen over zijn borst. Suzy Cammaert komt binnen. Iets jonger dan Jacques. Ze draagt een chic ensemble en ziet er klassevol uit. Ze bekijkt Jacques en gaat dan aan het raam staan.)

SUZY : De wilde akelei heeft zich over de hele tuin verspreid. Die hebben blijkbaar zaad teveel.

JACQUES : *(ogen dicht)* Mmmmm.

SUZY : En de hosta's hebben precies een kater.

JACQUES : Mmm.

SUZY : Die moeten waarschijnlijk voeding krijgen.

JACQUES : Waarschijnlijk.

SUZY : Wil ik eens in het tuinhuisje gaan kijken wat er nog staat?

JACQUES : Waarom niet...

SUZY : *(ze gaat naar de verandadeur en stopt)* Hoe weet ik of dat het juiste product is? Ik wil ze niet kapot maken.

JACQUES : Als er geen doodskop op staat, heb je een kans.

SUZY : Het zou fijn zijn moest jij wat interesse hebben in de tuin.

JACQUES : Ik zie echt niet in waarom dat nog zin heeft.

SUZY : Ja. Dat is waar. *(ze gaat in de fauteuil zitten en kijkt rond)* Ik zie, ik zie, wat jij niet ziet.

JACQUES : Een typemachine.

SUZY : Hoe weet jij dat?

JACQUES : Het is altijd typemachine.

SUZY : Niet waar!

JACQUES : Toch raar dat ik het wist hé.

SUZY : Sorry dat ik zo voorspelbaar ben.

(Jacques houdt zijn ogen dicht)

Een baguette, een stukje Stilton en een augurk

JACQUES : Heb je dat allemaal in één keer gezien?

SUZY : Dat zou ik bestellen, moesten we nu op restaurant zijn.

JACQUES : Je kunt geen honger hebben.

SUZY : Dat weet ik, maar dat zou ik bestellen. En gij?

JACQUES : *(wordt stilaan geïrriteerd)* Wat ik?

SUZY : Wat zou jij bestellen?

JACQUES : Een trappist.

SUZY : Om te eten! Wat zou je bestellen om te eten?

JACQUES : Twee trappisten!

SUZY : *(ze staat recht, gaat naar de boekenkast, neemt een boek en leest de eerste bladzijde)* Oh, hoe lief! ‘Als dit boek gaat vliegen, mag je het aan zijn oren trekken!’ In zo’n lagere-school-geschrift. Hoe oud was je toen je dat hebt geschreven?

JACQUES : 42. Ik probeer wat te slapen, Suzy!

SUZY : Doe niet belachelijk. Je weet dat je niet kunt slapen.

JACQUES : Ik probeer! Ga de hosta’s terug tot leven brengen.

SUZY : *(ze zet het boek terug op zijn plaats)* Onder de gegeven omstandigheden vind ik dat je moet proberen om mij bezig te houden.

JACQUES : Wil je een springkasteel in den hof?

SUZY : *(terug aan het raam)* Ik heb het gevoel dat ik in quarantaine zit.

JACQUES : Jij wou terug naar hier komen. Je had de hele wereld aan je voeten.

SUZY : Stomme uitdrukking. Precies of ik kan tegen de wereld stampen. Als tegen een voetbal.

JACQUES : Dat is een metafoor.

SUZY : Meta wat?

JACQUES : Metafoor. Een manier van spreken. De taal gebruikt voorwerpen die iets

anders aanduiden.

SUZY : Dus de wereld is eigenlijk een voetbal?

JACQUES : *(opent zijn ogen en zit recht)* Waarom begrijpen vrouwen nooit dat als een man zijn ogen sluit, hij geen zin heeft om naar bullshit te luisteren?!

SUZY : Bullshit? Wordt dat woord nog gebruikt? Is dat niet passé?

JACQUES : Ik ben zot van passé woorden. *(denkt na)* Bullshit... Simalabim... tetten.

SUZY : Tetten?

JACQUES : ‘De borst van een menselijk wezen, meer bepaald van een vrouw’

SUZY : Ik weet wat dat is, Jacques. Ik heb er zelf twee. Standaard maat. *(ze kijkt naar buiten en ziet iets)* Oh nee!

JACQUES : Wat?

SUZY : Kijk!

JACQUES : *(gaat ook naar het raam)* Waar?

SUZY : *(wijst)* In die fruitboom! Ziet ge het?

JACQUES : Dit is erover.

SUZY : Het is drie weken geleden... *(ze luistert)* Er staat iemand aan de voordeur.

JACQUES : *(gaat door de boog en kijkt)* Hoog bezoek. De grote baas himself.

SUZY : Spelletje spelen?

JACQUES : Waarom niet?

(Suzy neemt de sleutels van het bureau en legt ze onder de grote vaas. Jacques hangt de twee schilderijen scheef. Dan komt Mark Weemaes binnen. Bijna bejaard, pedant en met maniertjes. Hij draagt een folder. Zonder Jacques en Suzy op te merken kijkt hij rond.)

Dag chef!

SUZY : *(gaat vlak naast Mark staan en wijst naar zijn das)* Die is ook al lang passé.

JACQUES : Niet alleen zijn das.

(Mark opent de verkoopfolder. Suzy leest mee.)

SUZY : De deugnieten hebben de huur verminderd.

JACQUES : Hij zou beter zijn aftershave verminderen. Hij heeft genoeg op om iemand te verdoven voor een nieuwe heupoperatie.

(Mark sluit de folder en kijkt rond. Hij ziet de scheve schilderijen en hangt ze recht. Gaat richting vaas. Neemt een zakdoek en veegt wat stof af. Steekt zijn zakdoek terug weg. Simon en Fleur verschijnen aan de veranda. Ze gluren binnen en tikken op het raam.)

MARK : *(roept)* Een ogenblikje. Ik neem de sleutel. *(Hij gaat naar het bureau, zoekt de sleutel en begrijpt het niet goed. Gaat terug naar het raam.)* Excuseer me. Zou U willen rondgaan naar de voordeur?

(Simon en Fleur knikken en verdwijnen cour. Mark gaat door de boog. Jacques hangt de schilderijen terug scheef. Suzy neemt de sleutel van onder de vaas, legt hem op het bureautje en zet de vaas op het linkse tafeltje.)

SUZY : *(gaat door haar haren)* Hoe zie ik eruit?

JACQUES : Bewonderenswaardig knap.

SUZY : Merci schat.

JACQUES : Maar niemand gaat het zien!

SUZY : Ik vergeet dat altijd.

(Jacques gaat op de sofa zitten, zij staat aan de boekenkast)

Ik vind dit wel aangenaam. Vandaag was tot nu toe heel vervelend.

JACQUES : Alle dagen zijn vervelend.

SUZY : Wie zijn schuld is dat?

JACQUES : Mijn, mijn, mijn, mijn, mijn. Oké?

SUZY : Als je dat maar goed beseft!

(ze horen stemmen)

MARK : *(off)* Zullen we in de lounge beginnen?

SUZY : *(walgt)* Lounge... ochgottekes toch.

(Mark komt binnen, gevolgd door Simon en Fleur. Een jong, ambitieus koppel, beetje arty farty gekleed, maar eerder H&M dan Dries Van Noten.)

MARK : *(steekt zijn hand uit)* Mark Weemaes, van Weemaes, Weemaes en Weemaes.

JACQUES : Lang leve de dikke nekken!

SIMON : *(schudt de hand)* Simon Willers en dit is mijn vrouw Florence.

FLEUR : *(schudt de hand)* Maar iedereen noemt me Fleur. *(ze kijkt rond en is verrukt)*
Oh, zo gezellig! Hé poepie?

SIMON : Woaw! *(tegen Mark)* U kunt niet geloven hoeveel oude nest we al hebben gezien!

JACQUES : Zij is wel schattig hé?

SUZY : Ze kan jou niet zien, dus stop met je buik in te trekken.

(Simon en Fleur kijken rond. Mark volgt. Hij ziet de vaas nu links en is verward. Kijkt van het ene tafeltje naar het andere.)

SIMON : Dat bureautje is prachtig.

MARK : Pardon?

SIMON : Dat bureautje. Prachtig!

MARK : *(gaat naar bureau)* Ja inderdaad. Sommige items hier zijn... *(hij ziet de sleutels. Neemt ze op en bekijkt ze intens.)*

(Simon loopt rond en gaat naar de boekenkast)

FLEUR : Het is een drie-zes-negen hé?

MARK : *(bekijkt de sleutels)* Pardon?

FLEUR : Het huurcontract. Een drie-zes-negen?

MARK : Inderdaad. *(hij legt de sleutels terug op het bureau)*

FLEUR : Mag ik? Ik kan niet tegen dingen die scheef hangen. *(ze hangt de schilderijen*

recht) Veel beter.

MARK : *(kijkt van de schilderijen naar de vaas naar de sleutels. Aarzelt en besluit dan toch om iets te zeggen)* Ik moet op één ding de nadruk leggen. Indien U beslist om deze hoeve te nemen en er gebeurt iets dat maakt dat U voor het einde van het contract wil vertrekken, blijft U toch verantwoordelijk voor de resterende huur.

FLEUR : Ook als het dak instort?

MARK : Ik bedoel niets structureels. Ik bedoel... nadat U bent verhuisd en U beslist dat het eigendom toch niet... geschikt is. Ik kan U verzekeren dat het dak...

FLEUR : Wat bedoelt U met niet geschikt?

JACQUES : Ratelende kettingen.

SUZY : Diep gekreun.

SIMON : Kijk eens zoetje.

FLEUR : Wat?

SIMON : De boeken van Inspecteur Scherpstra! Ieder deel van de hele reeks!

(Fleur gaat naar de boekenkast. Suzy bekijkt hen)

FLEUR : *(tegen Mark)* U moet hem verontschuldigen. Hij is superfan van Jacques Cammaert.

(Jacques straalt, Simon neemt een boek)

SUZY : Doe die stomme grijns van je gezicht.

(Suzy gaat aan het raam staan, Jacques staat op en zet zich naast Simon)

SIMON : Kijk! *(toont een boek)* De Beul van Schoten. Daarin vindt Inspecteur Scherpstra een gelijkenis tussen de messteken op het lichaam en die op een schapenskelet en zo kan hij bewijzen dat het mes eigendom was van Eddy Baelens, de blinde bedelaar. Dat was schitterend!

JACQUES : Dat was inderdaad niet slecht.

SIMON : *(met een ander boek)* En de Bastaardnachttegaal van Ekeren. Dat was zo clever! U moet weten dat de mensen rare geluiden hoorden, als van een zangvogel die niet zong, voordat ze het slachtoffer hoorden gillen en Inspecteur Scherpstra beseftte dat de moordenaar altijd eerst gorgelde met porto vooraleer hij ...

FLEUR : Rustig poepie, rustig.

MARK : Het is zo dat... Met porto gorgelen?

SIMON : Natuurlijk! Omdat zijn moeder ook altijd met porto gorgelde en hij haatte zijn moeder, omdat ze eigenlijk een hoer was, dus gorgelde hij met porto voordat hij zijn slachtoffers wurgde en..

FLEUR : Hoe konden ze gillen als hij hen wurgde?

JACQUES : Goed opgemerkt!

SIMON : Ze gilden omdat ze zijn masker zagen. Het voodoo duivelsmasker van Jakarta.

SUZY : Die gaat toch dat hele boek niet vertellen?

SIMON : Gestolen van een heksendokter die hem ging vergiftigen.

SUZY : Die meent dat of wat?

SIMON : Maar Inspecteur Scherpstra kon de laatste woorden van het laatste slachtoffer verstaan. Hij heeft zijn oor op haar mond gelegd en ze kon nog juist zeggen...

FLEUR : Wat doen we met dit hoeveke?

JACQUES : *(met een gewurgde stem)* Zoek de man met de... Wat?

FLEUR : We zijn naar hier gekomen om dit hoeveke te bekijken.

JACQUES : Spelbreekster!

SIMON : Hij heeft het gesigneerd! Zijn echte handtekening!

SUZY : Hij heeft ze allemaal gesigneerd, poepie!

MARK : Het wil lukken, maar de Vlaamse Gaaihoeve was eigendom van Jacques Cammaert.

SIMON : Oh My God... Oh my God! Heeft hij in deze kamer gezeten?... Uit dit raam gekeken?... Op die trappen gestapt?

JACQUES : Over de wc gaan we zwijgen, hé maatje!

(Simon valt neer op de sofa.)

MARK : Dit was zijn buitenverblijf. Zijn schuilplaats. De plek waar hij al zijn boeken heeft geschreven.

SIMON : Woaw!

FLEUR : Woonde hij alleen?

SUZY : Nee.

MARK : Nee. Hij woonde hier met zijn vrouw. Suzy, een heel charmante dame.

SUZY : Ah!

SIMON : Hebt U hen gekend?

MARK : Van zeer nabij.

JACQUES : Zie zijne neus eens groeien.

MARK : Ik heb veel avonden in hun gezelschap mogen doorbrengen. Dineetjes... feestjes... zomeravonden... *(hij gaat naar het raam en kijkt naar buiten, alsof hij zijn beste vrienden heeft verloren)*

JACQUES : Eén avond. Ik heb de hele tijd zitten geeuwen en hij heeft mijn fles cognac leeg gezopen.

MARK : U weet toch hoe ze zijn gestorven?

SIMON : Verdronken, niet?

MARK : Ja. Heel... tragisch.

FLEUR : Hoe is dat dan gebeurd?

(Fleur en Suzy gaan in de fauteuil zitten. Fleur is eerst. Suzy zit op de leuning.)

MARK : Ze waren op vakantie aan het Comomeer. Ze hebben een bootje gehuurd en zijn naar een afgelegen oever geroeid. Voor een picknick. Maar spijtig genoeg...

SUZY : Heel spijtig!

MARK : Moet er een ongeluk zijn gebeurd. Hoe het precies is gegaan, zullen we nooit weten. Misschien een draaikolk – misschien heeft één van hen te ver over de rand geleund – *(Hij stopt en geniet van de dramatiek.)*

(Simon en Fleur beelden zich van alles in.)

SUZY : Of misschien heeft één van hen de fles Chianti willen koelen en is hij in het water gevallen.

JACQUES : En heeft zijn idiote vrouw hem willen redden en hen zo allebei verzopen.

MARK : Toen ze 's avonds niet terug naar het hotel kwamen, is er een zoekactie gestart.

Het bootje is alleen afgedreven en hun lichamen –

SUZY : Dit vind ik verschrikkelijk.

MARK : Hun lichamen zijn een paar dagen later aangespoeld.

FLEUR : Bah! Eten vissen geen lijken op?

JACQUES + SUZY : *(verbitterd)* Jawel.

SIMON : Zo'n zonde van al dat talent.

SUZY : En van mijn Versace kleed.

FLEUR : Samen sterven is wel heel romantisch.

JACQUES : Dat wijf is zot.

FLEUR : *(tegen Simon)* Ik hoop dat wij ook zoiets mogen meemaken.

SUZY : Ja, die is zot.

SIMON : Waarom is de hoeve nog niet verkocht?

MARK : Ze hadden geen kinderen.

JACQUES : We hebben wel plezier gehad bij het proberen.

(Suzy werpt een kusje)

MARK : Hij was een wees.

JACQUES : Moet dat echt?

MARK : Zij heeft één nicht in...

SUZY : Australië.

MARK : Australië. Die wil hier misschien ooit zelf komen wonen.

JACQUES : *(met Australische tongval)* 't Is ver weg van Bondi Beach zenne Brenda.

MARK : En daarom wordt het ondertussen verhuurd.

FLEUR : Hier zijn toch geen spoken?

MARK : Spoken? *(lacht hartelijk)* Lieve God, nee!

(Suzy gaat naar de tafel en wil de vaas optillen.)

FLEUR : Spijtig. Ik zou het fantastisch vinden om in een spookhuis te wonen.

(Suzy neemt haar hand van de vaas)

SIMON : *(kijkt recht naar Jacques)* Jacques Cammaert heeft hier gezeten. Woaw!

MARK : Ik denk niet dat er ergens een standbeeld zal komen maar zijn boeken waren tamelijk populair. Ik heb er ook eens één gekocht. Voor op een lange vlucht.

JACQUES : Eikel!

SIMON : We moeten hier komen wonen, zoetje. We moeten!

FLEUR : Ik zou eerst de rest willen zien.

MARK : Zullen we boven beginnen? Prachtig uitzicht vanuit de slaapkamers, maar de badkamer is tamelijk primitief.

(Mark gaat naar de boog en laat Simon en Fleur voor gaan)

SUZY : Zijn idee van gesofistikeerd is waarschijnlijk een badkamer in avocadogroen met zeep aan een koordje.

(Suzy neemt de sleutel van het bureau en steekt hem in de zak van Marks vest. Hij gaat buiten. Suzy hangt de schilderijen terug scheef en zet de vaas terug op de tafel rechts)

Als zij van spookhuizen houdt, ben ik energie aan 't verspillen. Maar ik vind het grappig om te zien hoe die oude zeepsmoel aan zichzelf begint te twijfelen. We kunnen de loodgieterij saboteren. Ligt hier ergens een Engelse sleutel? *(Jacques luistert niet)* Jacques? Hoe geraken we er vanaf? Ik veronderstel dat ze...

(Jacques bekijkt haar smekend)

Oh nee! Dit is zeker een nee!

JACQUES : Hij is zot van mijn boeken.

SUZY : Doe niet zo pathetisch!

JACQUES : We kunnen het toch eens proberen.

SUZY : Dat laatste koppel al vergeten?

JACQUES : Ik wist niet dat die vent bugel speelde.

SUZY : Gedaan met de rust. Gedaan met de gezellige avondjes. Gedaan met de privacy.

JACQUES : Ze zijn de hele dag weg.

SUZY : Dat weet je niet.

JACQUES : Jawel. Koppels zijn 's tegenwoordig de hele dag weg. Staan heel vroeg op, rap naar de bus of de trein – acht uren in een stoffige bureau – één glaasje in een wine bar en dan alles in omgekeerde volgorde. Thuis om acht uur, een gin tonic, eten uit de diepvries en gaan slapen. Seks mag je vergeten.

SUZY : Dat ken ik.

JACQUES : Misschien 's zondagsmorgens als er veel wind is.

SUZY : Nooit geweten dat jij wind op kop nodig had om je echtelijke verplichtingen na te leven.

JACQUES : Bij ons was dat niet alleen 's zondagmorgens.

SUZY : Nee. Soms ook 's zondagmiddags. Na 'De Zevende Dag'.

JACQUES : Het heeft geen zin om nu over ons afgestorven seksleven te praten.

SUZY : Afgestorven?

JACQUES : Ja. Dat zijn wij. Afgestorven.

SUZY : Wij zijn niet afgestorven, wij zijn dood. Dat is iets anders.

JACQUES : Dat betekent juist hetzelfde, mens! Afgestorven-overleden-dood!

SUZY : Stop ermee! Dood!... Ikke. Als ik kon, begon ik nu te bleiten.

JACQUES : Waarom zou jij niet kunnen bleiten?

SUZY : Jij kunt toch ook niet slapen!

JACQUES : Al ooit van een slapende geest gehoord? Bleiten, da's iets anders. Er bestaan verhalen genoeg over krijsende, gillende en bleitende spoken.

SUZY : Ja, maar dat zijn echte spoken.

JACQUES : Mijne lieve schat, wij zijn ook echte spoken.

SUZY : *(verbitterd)* Dankzij jou! Toen we ginder boven aan de gouden poort aankwamen, moest gij per se tegen Sint Pieter zeggen dat je een atheïst bent.

En zijn we teruggestuurd.

JACQUES : Ik was eerlijk.

SUZY : Waarom? Dat ben je levend nooit geweest. En ik werd ook teruggestuurd.

JACQUES : Dit pik ik niet. Hij heeft klaar en duidelijk gezegd ‘Zij mag blijven!’ Knap hé, voor een heilige? ‘Zij mag blijven!’? En veel goud heb ik aan die gouden poort niet gezien.

SUZY : De Blauwe Donau is ook niet blauw, en de Rode Zee ziet niet rood.

JACQUES : Er stonden plakaatjes met ‘Niet op de gazon lopen’.

SUZY : Natuurlijk! Heb jij die rijen zien staan aanschuiven? Je gazon zou er lief uit zien als hele kuddes engelen-in-spe overal rondliepen. Het zag er waarschijnlijk helemaal anders uit vanbinnen.

JACQUES : Als er een vanbinnen is.

SUZY : Jacques! Hij heeft het beschreven. Het klonk hemels!

JACQUES : Veel blabla van een goede verkoper, ja!

SUZY : Een verkoper? Je was wel tegen Sint Pieter bezig.

JACQUES : Zeker? Dat kon evengoed een verkoper van een timeshare geweest zijn. Je binnenlokken en pas buiten laten als je een wolk hebt gekocht.

SUZY : Het paradijs. De poort naar het paradijs. Sint Pieter. En nog altijd niet willen geloven in God!

JACQUES : Met alle reden! Ken jij iemand die al ooit een antwoord heeft gekregen op een gebed? Komaan, wie?!

SUZY : Vuile egoïst! ‘Ik geloof alleen in U als U mijn gebeden verhoort’.

JACQUES : Uitproberen voor je iets koopt! Wat is daar verkeerd aan?

SUZY : Sommige gebeden dienen misschien niet om verhoord te worden.

JACQUES : Gemakkelijk zenne! Kruis, verloren! Munt, ook verloren!

(stemmen off)

SUZY : Ze komen terug naar beneden.

JACQUES : *(smeekt)* Alstublieft!

SUZY : *(vastberaden)* Nee!